

Sprawozdanie z działalności Referatu Zarządzania Kryzysowego i Ochrony Przeciwpożarowej Urzędu Miasta i Gminy w Nakle nad Notecią za 2024 r.

Sprawozdanie z działalności Ochotniczych Straży Pożarnych z terenu Gminy Nakło nad Notecią.

Zgodnie z zatwierdzonym planem pracy Rady Miejskiej w Nakle nad Notecią na 2025 rok przedstawiam Państwu strukturę, historię oraz działania Ochotniczych Straży Pożarnych na terenie Gminy Nakło nad Notecią, jak również funkcjonowanie Referatu Zarządzania Kryzysowego i Ochrony Przeciwpożarowej Urzędu Miasta i Gminy w Nakle nad Notecią.

Ochotnicze Straże Pożarne.

Ochotnicze Straże Pożarne stanowią Związek ludzi, którzy nie pozostają obojętni wobec nieszczęścia ludzkiego. Ludzie ci o każdej porze dnia i nocy bez względu na panujące warunki atmosferyczne w razie potrzeby są gotowi śpieszyć na ratunek potrzebującym. Działania swe wykonują społecznie poświęcając swój czas, czasem zdrowie, a nawet życie.

Ochotnicze Straże Pożarne jako stowarzyszenia mają udokumentowaną tradycję sięgającą XVIII wieku, a wzmianki o działaniach podejmowanych na rzecz walki z pożarami pojawiają się już w średniowieczu. Od momentu powstania Ochotnicze Straże Pożarne zrzeszają członków reprezentujących cały przekrój lokalnych społeczności, zarówno kobiety, mężczyzn, jak i dzieci oraz młodzież. Tak pozostało do dziś – Ochotnicze Straże Pożarne pozostają otwarte dla każdego, kto bezinteresownie chce nieść pomoc drugiemu człowiekowi. Swoją działalnością obejmują wszystkie sfery życia społecznego począwszy od ratownictwa, poprzez pomoc społeczną, usługi socjalne, ochronę środowiska, działalność kulturalną, edukację, sport, a także wsparcie instytucji i organizacji pozarządowych na rzecz rozwoju lokalnego w wymiarze społecznym i ekonomicznym. Ochotnicze Straże Pożarne stanowią ponad 96 % ogólnej liczby jednostek ochrony przeciwpożarowej w Polsce. Spośród niemal 700 tys. osób działających przy OSP, aż 230 tys. strażaków może brać bezpośrednio udział w akcjach ratowniczo-gaśniczych z dziedziny ratownictwa: technicznego, powodziowego, chemicznego, ekologicznego, medycznego, wysokościowego, wodnego oraz w akcjach

poszukiwawczo-ratowniczych. Tym samym, Ochotnicze Straże Pożarne są najliczniejszą grupą jednostek działających na rzecz społeczności lokalnych oraz wykonujących zadania z zakresu ochrony przeciwpożarowej przypisane samorządom gminnym. W ostatnich latach, nastąpił wyraźny wzrost profesjonalizacji tych stowarzyszeń, wyrażony poprzez doposażenie w sprzęt, podniesienie poziomu wykształcenia oraz ciągłe rozszerzanie wykonywanych zadań. Ochotnicze straże pożarne są jednostkami umundurowanymi, wyposażonymi w specjalistyczny sprzęt, przeznaczonymi w szczególności do walki z pożarami, klęskami żywiołowymi lub innymi miejscowymi zagrożeniami. Są one stowarzyszeniami funkcjonującymi na podstawie przepisów ustawy z dnia 7 kwietnia 1989 roku prawo o stowarzyszeniach, ustawy z dnia 17 grudnia 2021 r. o ochotniczych strażach pożarnych, ustawa z dnia 24 sierpnia 1991 r. o ochronie przeciwpożarowej i statutu poszczególnych OSP.

Stowarzyszenie jest dobrowolnym, trwałym i samorządnym zrzeszeniem o celach niezarobkowych. Stowarzyszenie samodzielnie określa swoje cele, programy działania i struktury organizacyjne oraz uchwała akty wewnętrzne dotyczące jego działalności, opierając ją na pracy społecznej członków. Obowiązkiem każdego stowarzyszenia jest wpis do Krajowego Rejestru Sądowego. Dzięki temu OSP otrzymuje osobowość prawną, a co za nią idzie, możliwość prowadzenia działalności gospodarczej, przyjmowania dotacji oraz korzystania z ofiarności publicznej. Uzyskany dochód z działalności gospodarczej jednostki musi być przeznaczony na działalność zgodną z zawartym statutem. Zgodnie z ustawą, kontrolę nad stowarzyszeniem Ochotniczej Straży Pożarnej sprawuje Starosta. Natomiast cele OSP wyznacza ustawa, dopuszczając ustalenie dodatkowych w statucie tej jednostki. Ponadto warto zauważyć, że większość OSP powstała przed zakończeniem drugiej wojny światowej, a jedynie 6% z nich po 1989 roku. Jeśli chodzi o inne organizacje pozarządowe, to większość z nich powstała po transformacji ustroju. Ochotnicze straże pożarne są więc organizacjami o wieloletniej tradycji. Ich cechą charakterystyczną jest podejmowanie działań głównie na obszarach wiejskich, skierowanych do lokalnej społeczności, najczęściej na terytorium miejscowości, w której OSP ma siedzibę. Zadania OSP określa ustawa o ochotniczych strażach pożarnych z dnia 17 grudnia 2021 r.

- udział w działaniach ratowniczych i akcjach ratowniczych poza granicami kraju na podstawie umów międzynarodowych,

- udział w alarmowaniu i ostrzeganiu ludności o zagrożeniach,
- udział w ochronie ludności,
- wykonywanie kwalifikowanej pierwszej pomocy,
- organizowanie ćwiczeń oraz udział w szkoleniach, ćwiczeniach i zawodach sportowo-pożarniczych organizowanych przez Państwową Straż Pożarną, gminę lub inne uprawnione podmioty,
- zabezpieczanie obszaru chronionego właściwej jednostki ratowniczo-gaśniczej Państwowej Straży Pożarnej, określonego w powiatowym (miejskim) planie ratowniczym,
- propagowanie zasad i dobrych praktyk w zakresie ochrony przeciwpożarowej budynków, innych obiektów budowlanych i terenów,
- organizowanie przedsięwzięć służących krzewieniu sportu i kultury fizycznej,
- organizowanie przedsięwzięć oświatowo-kulturalnych propagujących wiedzę i umiejętności w zakresie ochrony przeciwpożarowej,
- upowszechnianie i wspieranie współdziałania między lokalnymi partnerami społecznymi i gospodarczymi z zakresu ochrony przeciwpożarowej,
- propagowanie zasad udzielania pierwszej pomocy,
- wspieranie gminy w realizacji pomocy na rzecz społeczności lokalnej,
- integrowanie społeczności lokalnej,
- udział we współpracy międzynarodowej gminy.

Działalność kulturalna Ochotniczych Straży Pożarnych.

Ochotnicze straże pożarne organizują i prowadzą swoją działalność w określonych prawem formach. Są nimi w szczególności kluby, świetlice, domy kultury i biblioteki. Działalność kulturalna nie jest podstawowym celem statutowym OSP, lecz działalnością poboczną. Koszty jej prowadzenia obciążają koszty działalności podstawowej. Działalność kulturalną prowadzi obecnie 75% OSP. Następuje to najczęściej w czterech obszarach: podtrzymywania lokalnych zwyczajów i tradycji (na przykład prowadzenia kronik OSP i izb tradycji); opieki nad zabytkami, miejscami pamięci, miejscami kultu religijnego, kościołami; prowadzenia świetlic, bibliotek a także organizowania zajęć dodatkowych, uwzględniających potrzeby członków lokalnej społeczności; prowadzenia orkiestr lub zespołów artystycznych, na przykład tanecznych, teatralnych, folklorystycznych i wokalnych. Działalność kulturalna jest prowadzona w salach użytkowanych przez jednostkę OSP. Prowadzenie działalności w miejscowości, w której

znajduje się siedziba tego stowarzyszenia zwiększa jej dostępność dla członków lokalnej społeczności. Jest to szczególnie istotne na wsiach, w których dostęp do instytucji kultury jest ograniczony, a działalność kulturalna OSP umożliwia zaspokojenie podstawowych potrzeb kulturalnych mieszkańców, bez konieczności opuszczania przez nich stałego miejsca zamieszkania. Odpowiednio wyznaczony zakres i ustalona częstotliwość podejmowania działań z zakresu kultury przez OSP może przyczynić się do ograniczenia zjawiska polaryzacji społeczeństw, związanego z turystyką kulturalną oraz obniżyć koszt korzystania z usług kulturalnych. Zagospodarowanie czasu wolnego dzieci i młodzieży przez OSP wpływa także pośrednio na ograniczenie występowania negatywnych zjawisk, w tym alkoholizmu i narkomanii. Dotyczy to w szczególności dzieci i młodzieży zamieszkujących wsie, w których oferta kulturalna jest ograniczona. Prowadzenie działalności kulturalnej przez OSP skutkuje zachęceniem mieszkańców do czynnego uczestnictwa w kulturze. Mieszkańcy przyjmują więc aktywną postawę przyczyniającą się do wzmocnienia więzi społecznych i kulturowych oraz zjednoczenia lokalnej wspólnoty. Zauważa się, że cechą charakterystyczną działań podejmowanych przez OSP jest troska o własne tradycje i zachowanie wiedzy, o ich dorobku dla przyszłych pokoleń. Tradycje OSP są przekazywane z pokolenia na pokolenie. Wpływa to na wykształcenie poczucia przynależności osób do tej grupy. Włączenie osób w działania kulturalne OSP przynosi zatem pozytywne rezultaty w zakresie przeciwdziałania wykluczeniu społecznemu.

Ochotnicze Straże Pożarne na terenie Gminy Nakło nad Notecią.

Na terenie Gminy Nakło nad Notecią funkcjonuje 7 jednostek OSP, które działają na mocy statutu jako stowarzyszenia. W jednostkach tych zrzeszonych jest 171 strażaków ochotników, którzy posiadają aktualne badania lekarskie, szkolenia oraz odpowiednie umundurowanie co upoważnia w/w strażaków do udziału w akcjach ratowniczo – gaśniczych.

System ochrony przeciwpożarowej w Gminie Nakło nad Notecią opiera się na Jednostce Ratowniczo – Gaśniczej Państwowej Straży Pożarnej z siedzibą w Nakle nad Notecią oraz siedmiu jednostkach Ochotniczych Straży Pożarnych. W zakresie operacyjno – bojowym. Ochotnicze Straże Pożarne realizują swoje zadania w oparciu o cele wskazywane przez Komendanta Głównego PSP, który określa kierunki działania dla jednostek PSP i OSP. Dodatkowo każda jednostka OSP z terenu gminy realizuje zadania wynikające z lokalnych uwarunkowań. Wszystkie działania w głównej mierze dotyczą doskonalenia

i usprawniania Krajowego Systemu Ratowniczo – Gaśniczego. Realizacja tak wyznaczonych celów powoduje znaczącą poprawę bezpieczeństwa pożarowego na obszarze całej gminy. Należy zauważyć pozytywne zjawisko ścisłej współpracy jednostek OSP z Gminy Nakło ze służbami Państwowej Straży Pożarnej, Straży Miejskiej czy Policji. OSP realizują te zadania z powodzeniem, stając się profesjonalną służbą. W celu utrzymania jednostek OSP w gotowości bojowej corocznie organizowane są zawody sportowo-pożarnicze, w których biorą udział wszystkie jednostki OSP w gminie. Strażacy biorą również czynny udział w życiu społecznym gminy – angażują się do prac społecznych i uświetniają swoim udziałem uroczystości kulturalne i religijne.

Z 7 funkcjonujących na terenie Gminy Nakło jednostek OSP, 4 jednostki należą do **Krajowego Systemu Ratowniczo – Gaśniczego (KSRG) tj.**

- OSP Nakło,
- OSP Paterek,
- OSP Potulice,
- OSP Ślesin.

Jednostki nie włączone do Krajowego Systemu Ratowniczo – Gaśniczego tj.

- OSP Polichno,
- OSP Suchary,
- OSP Cukrownia Nakło.

Krajowy System Ratowniczo-Gaśniczy (KSRG) - to integralna część organizacji bezpieczeństwa wewnętrznego państwa, mający na celu ratowania życia, zdrowia, mienia lub środowiska, prognozowanie, rozpoznawanie i zwalczanie pożarów, klęsk żywiołowych lub innych miejscowych zagrożeń. System skupia jednostki ochrony przeciwpożarowej, inne służby, inspekcje, straże, instytucje oraz podmioty, które dobrowolnie w drodze umowy cywilnoprawnej zgodziły się współdziałać w akcjach ratowniczych. Głównym celem KSRG jest zapewnienie ochrony życia, zdrowia, mienia lub środowiska, w ramach działań podejmowanych przez PSP i inne podmioty ratownicze (ze szczególnym uwzględnieniem OSP), poprzez:

- gaszenie pożarów,
- likwidację miejscowych zagrożeń (działania ratownicze),
- ratownictwo chemiczne i ekologiczne,
- ratownictwo techniczne,
- ratownictwo wysokościowe,

- działania poszukiwawczo-ratownicze,
- ratownictwo wodno-nurkowe,
- udzielanie kwalifikowanej pierwszej pomocy (KPP).

System opiera się na Państwowej Straży Pożarnej, wiodącej i utrzymywanej z budżetu państwa, służbie ratowniczej jak również Ochotniczych Strażach Pożarnych, utrzymywanych z budżetów samorządowych i dotacji z budżetu państwa. Partnerstwo tych służb oparte jest na wzajemnym współdziałaniu, realizowaniu oczekiwanych przez państwo standardów zadaniowych, organizacyjnych, szkoleniowych, sprzętowych i dokumentacyjnych na całym terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, z możliwością organizowania pomocy ratowniczej i humanitarnej zarówno na terenie kraju, jak i poza jego granicami. Komendant Główny PSP jest centralnym organem administracji rządowej w sprawach organizacji KSRG oraz ochrony przeciwpożarowej. Podlega ministrowi właściwemu do spraw wewnętrznych, który pełni nadzór nad funkcjonowaniem KSRG. System działa na trzech poziomach administracyjnych odpowiadających strukturze administracyjnej kraju:

- powiatowym – podstawowy poziom wykonawczy, działania prowadzone są przez siły powiatu,
- wojewódzkim – koordynacja i wsparcie działań ratowniczych, kiedy siły powiatu są niewystarczające,
- krajowym – koordynacja i wsparcie działań ratowniczych, kiedy siły województwa są niewystarczające.

Gotowość operacyjna sił i środków KSRG, w szczególności dyspozycyjność, wyszkolenie i wyposażenie w sprzęt ratowniczy, umożliwia ich dysponowanie w trybie pilnym według kryterium obszaru chronionego, tzn. niezbędnych sił i środków.

Szkolenia OSP.

Szkolenie realizowane na poziomie podstawowym ma na celu przygotowanie strażaków do sprawnego oraz bezpiecznego wykonywania działań ratowniczych, w które można zaliczyć również obsługę oraz konserwację sprzętu. Szkolenie na tym poziomie podzielone jest na dwa typy: podstawowe strażaków-ratowników oraz kierowców-konserwatorów sprzętu ratowniczego. W ramach tego poziomu realizowana jest tematyka z zakresu podstawowych czynności związanych z ratownictwem technicznym oraz przeciwpowodziowym. Po ukończonym szkoleniu strażak-ratownik powinien przede wszystkim znać możliwe zagrożenia wynikające z prowadzenia działań ratowniczych jak również mieć wiedzę

dotyczącą zasad obsługi urządzeń wykorzystywanych w czasie akcji. Bardzo istotna jest także wiedza dotycząca konstrukcji i budowy pojazdów dopuszczonych do ruchu drogowego, jak również znajomość zasad postępowania w ramach rot podczas działań związanych z transportem drogowym. W związku z częstą pomocą, jaką strażacy OSP niosą w trakcie podtopień i powodzi istotna staje się także wiedza w zakresie rozpoznawania uszkodzeń budowli. Ponadto niezbędne jest przygotowanie z zakresu zasad działania w sieci radiowej UKF PSP oraz wydawania sygnałów i poleceń innym uczestnikom ruchu drogowego lub osobom, znajdującym się na drodze. Nie można również zapomnieć o fundamentalnej wiedzy, jaką jest dla strażaka-ratownika OSP znajomość zasad udzielania pierwszej pomocy przedmedycznej. W sferze praktycznej powinien w szczególności rozpoznawać zagrożenia mogące stanowić realne niebezpieczeństwo dla życia, zdrowia, mienia bądź środowiska. W sposób prawidłowy zabezpieczać i oznakowywać teren działań ratowniczych oraz wykorzystywać jego właściwości dla potrzeb akcji. Bardzo ważną umiejętnością jest ponadto prowadzenie korespondencji zarówno za pomocą znaków gestowych jak również poprzez radio. Ważnymi umiejętnościami, jakie powinien zdobyć na tym szkoleniu są techniki wydobywania uszkodzonych pojazdów. Wszystkie powyższe działania powinny odbywać się z zachowaniem zasad bezpieczeństwa. Celem szkolenia dla kierowców konserwatorów sprzętu jest przygotowanie do wykonywania zadań operatora sprzętu oraz do obsługi samochodów pożarniczych wraz z urządzeniami wyposażonymi w silniki spalinowe, stanowiącymi wyposażenie jednostki, a także ich konserwacja i drobna naprawa. Absolwenci tego szkolenia powinni potrafić wymienić prawa i obowiązki kierowcy samochodu pożarniczego, jak również umieć scharakteryzować podstawowe samochody oraz ich standardowe wyposażenie. Niezbędna wiedza, jaką powinni nabyć dotyczy również zasad BHP podczas obsługi sprzętu silnikowego. W sferze praktycznej powinien przede wszystkim potrafić przygotować do pracy hydrauliczne urządzenia ratownicze, motopompy, autopompy, a także agregaty prądotwórcze i sprzęt mechaniczny. Niezbędnymi kompetencjami, które zdobywają w trakcie tego szkolenia są także prowadzenie korespondencji radiowej czy tworzenie dokumentacji sprzętu należącego do jednostki.

Szkolenie kończy się egzaminem teoretycznym oraz praktycznym (próba wysiłkowa oraz przejście komory dymowej). Próba wysiłkowa składa się z odbycia ćwiczenia na ergometrze taśmowym oraz rowerowym, „drabiny bez końca” oraz ścieżki treningowej.

Wszystkie powyższe ćwiczenia odbywa się w pełnym umundurowaniu. Natomiast egzamin w komorze dymowej ma na celu sprawdzenie techniki pracy w sprzęcie ochrony układu oddechowego, przy dodatkowym dużym obciążeniu psychofizycznym spowodowanym zaciemnieniem, podwyższoną temperaturą oraz zadymieniem. Wcześniej wspomniane szkolenie realizowane na poziomie specjalistycznym odbywa się w zakresach dziedzinowych: ratownictwie technicznym, chemicznym i ekologicznym, wodnym, wysokościowym, działań poszukiwawczo-ratowniczych, medycznym oraz we współpracy z Lotniczym Pogotowiem Ratunkowym (LPR). Programy tych szkoleń oparte są o programy szkoleń przeznaczonych dla PSP. Oprócz szkoleń na poziomach podstawowym, specjalistycznym oraz dowódczym przewidziane jest również ciągłe doskonalenie umiejętności strażaków OSP, którzy biorą bezpośredni udział w działaniach ratowniczych. Jego celem jest nieustanne uzupełnianie i pogłębianie wiedzy jak również zdolności, co ma zagwarantować późniejsze bezpieczne i skuteczne działanie podczas akcji ratowniczych. Doskonalenie odbywa się podczas zajęć teoretycznych oraz praktycznych, których program obejmuje: zagadnienia związane z BHP, zajęcia poligonowe, ćwiczenia zgrzywające na terenie powiatu/miasta, zapoznanie z potencjalnie zagrożonymi obiektami znajdującymi się na obszarze działania jednostki, zapoznanie z topografią terenu oraz udział w zawodach sportowo-pożarniczych.

Główny ciężar finansowania OSP ponoszą gminy.

Dla jednostek OSP najistotniejsze jest finansowanie ich działalności przez gminy, na terenie których mają swoje siedziby. To na gminie bowiem ciąży obowiązek ponoszenia kosztów wyposażenia, utrzymania, wyszkolenia i zapewnienia gotowości bojowej jednostek Ochotniczych Straży Pożarnych, w tym także kosztów umundurowania, ubezpieczenia i badań lekarskich ratowników. To także gmina wypłaca ekwiwalent pieniężny tym, którzy brali udział w działaniach ratowniczych lub ćwiczeniu organizowanym przez Państwową Straż Pożarną.

Ekwiwalent pieniężny dla strażaków ratowników OSP z terenu Gminy

Nakło nad Notecią:

- 28 zł - za każdą rozpoczętą godzinę udziału ratowniczym, akcji ratowniczej od zgłoszenia wyjazdu z jednostki ochotniczej straży pożarnej,
- 22 zł – za każdą rozpoczętą godzinę udziału w zabezpieczeniu obszaru chronionego od zgłoszenia jednostki ochotniczej straży pożarnej,
- 12,50 zł – za każdą rozpoczętą godzinę udziału w szkoleniu lub ćwiczeniu od zgłoszenia wyjazdu z jednostki ochotniczej straży pożarnej,
- 10 zł – za każdą godzinę udziału w szkoleniu podstawowym dla kandydata na strażaka ratownika.

Rola Komendanta Gminnego:

- koordynuje przedsięwzięcia dotyczące OSP do działań ratowniczych i uczestniczenia w tych działaniach,
- jest dowódcą jednostek JOT OSP, dowodzi tymi jednostkami przez ich naczelników,
- uczestniczy w przeglądach operacyjno-technicznych,
- nadzoruje realizację rocznych szkoleń w tym organizacja ćwiczeń,
- udziela pomocy naczelnikom z zakresu szkolenia ratowników,
- bierze aktywny udział w walnych zebraniach,
- prowadzi nadzór nad przestrzeganiem przepisów BHP,
- planuje i organizuje zawody pożarnicze, oraz inspekcje gotowości bojowej,
- współpracuje z Komendą Powiatową PSP.

Historia Ochotniczej Straży Pożarnej w Nakle nad Notecią.

20 sierpnia 1820 r. wszedł w życie „Feuer-Ordnung für die Stadt Nackel” – Regulamin Ogniowy miasta Nakła. W kilku paragrafach uszczegółowiono funkcjonowanie straży pożarnej. To był początek ochotniczej formacji ratowniczej w Nakle nad Notecią. W tym roku przypada 205 rocznica wydania najstarszego znanego dokumentu dotyczącego ochrony przeciwpożarowej miasta Nakła – Regulaminu Ogniowego miasta Nakła. Powołano w nim Kompanię Miejską (straż pożarną). OSP Nakło nad Notecią, jako kontynuatorka tej formacji, jest uznana przez Zarząd Główny Związku Ochotniczych Straży Pożarnych RP za najstarszą straż ochotniczą w Polsce. W I poł. XIX w. władze miast mogły jeszcze wydawać swoje przepisy ppoż. Z tego skorzystały władze Nakła i w lipcu 1820 r. opracowano „Feuer-Ordnung für die Stadt Nackel”, który po zatwierdzeniu przez władze policyjne, wszedł w życie 20 sierpnia 1820 r. Regulamin był bardzo obszerny, podzielony na dziewięć rozdziałów. I Rozdział zawiera szereg przepisów zapobiegawczych. II Rozdział zatytułowany „Ognioodporny materiał budowlany” określał, jak budować domy i z czego, jak stawiać kominy (jedno z głównych źródeł pożarów w miastach). Rozdział III określał ilość urządzeń gaśniczych (kupowane przez miasto) oraz sposób ich utrzymywania i konserwacji. Rozdział IV dotyczył taktyki walki z ogniem, Rozdział V to wykaz nagród dla osób, które najszybciej przyjdą z pomocą. W Rozdziale VI wyznaczono personel służb ppoż. przeznaczonych do obsługi sikawek i węży, a w Rozdziale VII określono zakres obowiązków członków magistratu w momencie wybuchu pożaru i akcji ratowniczo-gaśniczej. W Rozdziale VIII określono zakres czynności po ugaszeniu ognia, a w Rozdziale IX wyznaczono kary dla osób, które uchyliły się od obowiązku udzielenia pomocy. Generalnie utrzymano powszechny obowiązek udziału w akcji ratowniczo-gaśniczej dorosłych mężczyzn (18 – 55 lat). To było powszechnym rozwiązaniem. Miało ono jednak dużą wadę. Praktycznie nie organizowano szkoleń, więc mieszkańcy nie byli przygotowani do skutecznej walki z ogniem. Nakielscy władarze wykazali się dużą przenikliwością. Utworzono „Bürger-Compagnie” (Kompanię Miejską), na czele z Capitain der Bürger-Compagnie. Do obowiązku tego oddziału należało: zaopatrywanie w wodę (dostarczanie beczkami, wiadrami ze studni) oraz montaż węży strażackich (budowanie linii gaśniczej).

W tym czasie był to ewenement na skalę Europy! Wg. archiwisty Romana Mikczyńskiego była to formacja ochotnicza i stanowiła początek

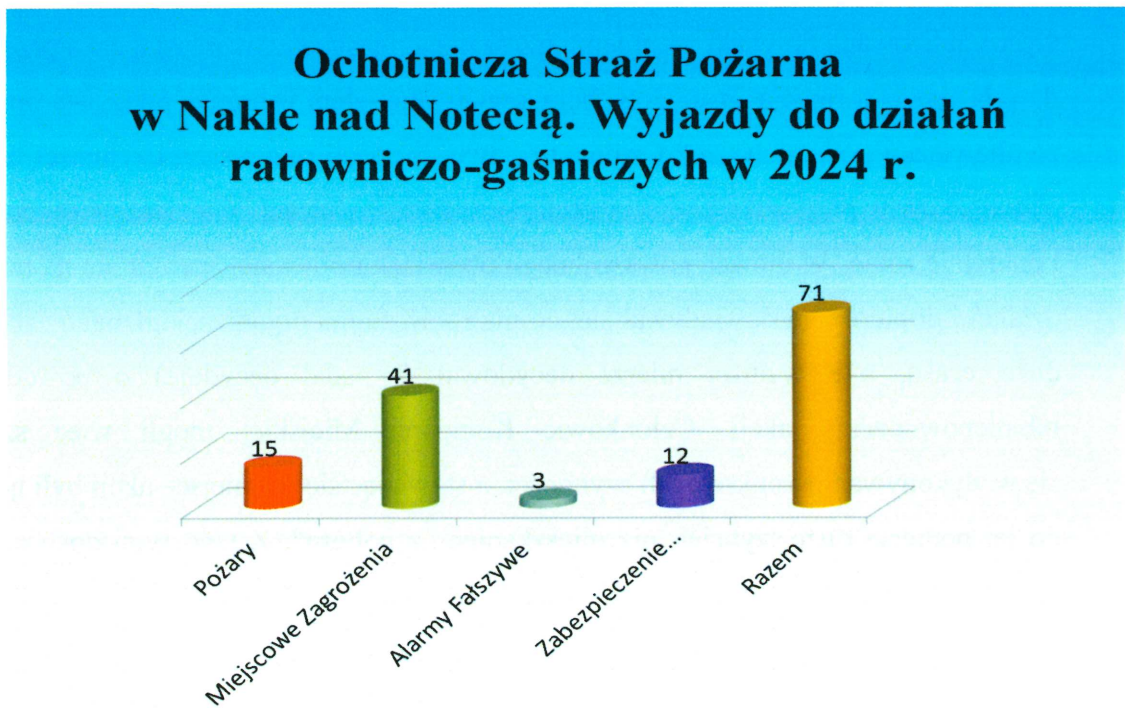
zorganizowanej formy walki z pożarami w Nakle. Również w przedwojennej (1926 r.) monografii „Nakło i Krajna Studia i rozprawy” ówczesny burmistrz Teodor Bobowski napisał: – W 1820 roku zorganizowana została w Nakle nad Notecią straż pożarna. W miastach europejskich w tym czasie funkcjonowały głównie straże zawodowe (nieliczne). Pierwsze ochotnicze straże pożarne powstały w Anglii: Gloucester – 1815, Arhford – 1824 r. Następnie w latach 40-tych powoływano straże przymusowe, a od lat 40-tych i 50-tych straże ochotnicze (Freiwillige Feuerwehr). Nakło nad Notecią było więc pionierem takiego rozwiązania. Nakielska Kompania Miejska nie była samodzielną organizacją z własnym statutem, zarządem, ale była to formacja wyspecjalizowana do walki z ogniem, zrzeszająca mieszkańców miasta. Jaką przewagę dawała taka formacja nad dotychczasowym modelem obrony ppoż. – opartym na obowiązku powszechnym? Członkom nowej formacji przypisano czynności, zakres obowiązków w przypadku podjęcia akcji ratowniczo-gaśniczej. Wiedzieli więc, co mają konkretnie robić. W ramach powszechnego obowiązku obywatel stawiał się na miejsce działań i dopiero tam dowiadywał się, co ma robić. Sama organizacja działań zabierała dużo czasu, a ten w dużej mierze decydował (i nadal decyduje) o powodzeniu lub niepowodzeniu akcji. Członkowie Kompanii Miejskiej mogli więc szkolić się w wykonywaniu konkretnych czynności, a stawiając się na miejsce akcji byli gotowi do jej podjęcia dużo szybciej, niż mieszkaniec „z poboru”. Z tego typu doświadczeń zrodziły się późniejsze straże przymusowe i ochotnicze.

W roku 1820 w mieście Nakle do pełnienia służby w straży pożarnej wyznaczono 112 osób. Miasto posiadało 2 sikawki ręczne do dyspozycji straży pożarnej (Bürger- Compagnie) oraz: 6 beczkowsów z drabinami i innym sprzętem ppoż. Do transportu sikawek i beczkowsów przewidywano 30 koni. Do dnia dzisiejszego regularnie przez cały rok, w każdy czwartek o godz. 17:45 „wyją” strażackie syreny na tak zwaną „zbiórkę”. W tym dniu w pierwszej kolejności jest sprawdzana obecność druhów przez naczelnika, omawiane są bieżące sprawy z danego tygodnia, część strażaków wyjeżdża na ćwiczenia a pozostali przeprowadzają konserwację sprzętu oraz porządek w remizie.

Ochotnicza Straż Pożarna w Nakle nad Notecią:

- Rok powstania 1820 r.,
- Prezes Krystian Płatek,
- Naczelnik Łukasz Franków,

- KSRG od 1995 r.,
- JOT od 2012 r. specjalizacja – ratownictwo wodne,
- Ilość strażaków mogących brać udział w działaniach ratowniczo-gaśniczych 30,
- Ilość MDP 1,
- Pojazdy pożarnicze-Man, Ford Transit, Ford Ranger oraz, łódź hybrydowa z silnikiem zaburtowym,
- Orkiestra Dęta OSP Nakło – kapelmistrz Krzysztof Marlewski.

Historia Ochotniczej Straży Pożarnej w Paterku.

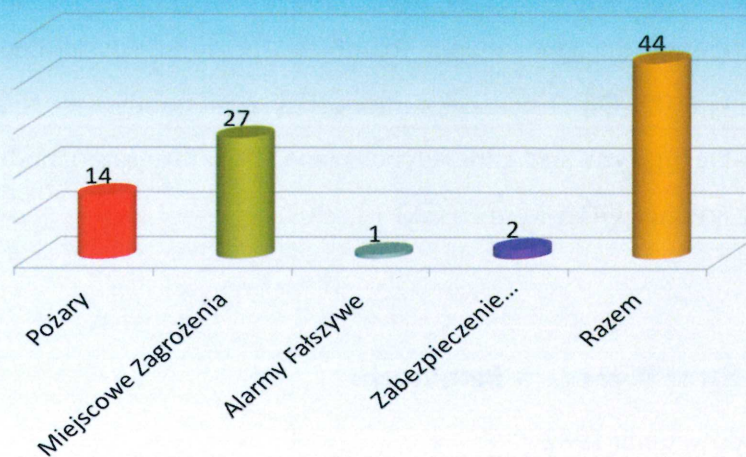
Ochotnicza straż pożarna w Paterku powstała w kwietniu 1925 roku. Jednostkę stworzyło 12 mieszkańców wsi, wśród nich byli: Wiktor Tuszyński, Czesław Ćwikła, Stanisław Grabarski, Stanisław Konieczny, Józef Sell, Kazimierz Wnuk oraz Franciszek Dracheim. Kierownictwo nowopowstałej OSP powierzono prezesowi – Wiktorowi Tuszyńskiemu, natomiast sprawy przygotowania straży do działań bojowych przyjął w swe ręce naczelnik – Czesław Ćwikła. Początki były trudne. Jednostka nie posiadała sprzętu, poza uszkodzoną sikawką konną wyprodukowaną przed I Wojną Światową. Naprawy jej podjął się pracownik nakielskiej cukrowni Józef Sell, lecz z uwagi braku węży sprzęt nie mógł być używany podczas akcji ogniowych i w roku 1927 dzięki staraniom przebywającego na kursie w Poznaniu, naczelnika pozyskano 3 odcinki węży tłocznych oraz 1 odcinek węża ssawnego. Od tego czasu OSP w Paterku mogła przeprowadzać akcje gaśnicze. W okresie międzywojennym władze straży zmieniły się trzykrotnie w latach 1927, 1929, 1937. Jednostka uczestniczyła wielokrotnie w likwidacji pożarów. Szczególnie utkwił w pamięci pożar zabudowań w sąsiednim Rozważynie w 1937r., z którym walczone dwa dni. Szeregi członków powiększały się systematycznie. W dziesięciolecie działalności OSP liczyła ponad 30 strażaków. Zakupiono umundurowanie oraz sprzęt gaśniczy. Jednostka organizowała pokazy sprawnościowe oraz uczestniczyła w zawodach organizowanych przez ówczesne władze powiatu wyrzyskiego. W okresie II Wojny Światowej, okupant utworzył straż obowiązkową zarządzaną przez Kurta Jakobitza. Po wyzwoleniu ponownie wybrano zarząd, a funkcje prezesa przywrócono Teofilowi Kuklińskiemu wybranemu w 1937 roku, naczelnikiem został Antoni Wiśniewski następnie Franciszek Grabarski. Podobnie jak w zrujnowanym wojną kraju straż w Paterku odczuwała dotkliwe braki w wyposażeniu w sprzęt niezbędny do gaszenia pożarów. Strażacy jednak, sobie tylko znanym sposobem, skompletowali podstawowe wyposażenie jednostki. Było ono wręcz konieczne w związku z licznymi pożarami jakie w tamtych czasach pojawiały się w okolicznych miejscowościach. Pomyślano również o unowocześnieniu walki z żywiołem zakupując za składkowe pieniądze pompę motorową. Ciekawostką jest, iż użytkowaną od chwili powstania jednostki sikawkę konną przekazano nowopowstałej straży w Polichnie – gdzie służyła jeszcze przez długie lata. W zbiorach zarządu OSP przechowywany jest dokument z 1958 roku, wskazujący na podjęcie starań w celu pozyskania godniejszych warunków lokalowych. Na uzyskanie nowego lokum czekano

ponad 25 lat. Staraniom Zarządu OSP a zwłaszcza dh Henrykowi Krupińskiemu oraz dh Marianowi Mylcarekowi strażacy z Paterka zawdzięczają przekazanie we władanie nowego obiektu. Uroczystego przekazania remizy dokonała w dniu 1 września 1984 roku Pani Iwona Wierzchołowska z-ca naczelnika Miasta i Gminy w Nakle nad Notecią. W czerwcu 1990 roku straż pożarna po 65 latach otrzymała samochód bojowy (żuk) – typ GLM-8 . Otrzymanie wozu podniosło prężność i sprawność jednostki w gaszeniu pożarów w rejonie nakielskim. W roku 1992 sąd wojewódzki w Bydgoszczy dokonał wpisu do rejestru stowarzyszeń OSP w Paterku. W tym czasie jednostka liczyła 25 strażaków czynnie uczestniczących w akcji oraz drużyny młodzieżowe szkolące się na przyszłych strażaków. W zarządzie zasiadali: dh Marian Mylcarek- prezes, dh Benedykt Gonia- naczelnik, dh Sylwester Jaśkiewicz z-ca naczelnika, dh Zygmunt Przybylak- sekretarz, kronikarz, dh Jarosław Lepperskarbnik, dh Paweł Mylcarek i dh Roman Pochylski – gospodarze. W sierpniu 1995 roku został przekazany Samochód pożarniczy (STAR) GMB 2,5/8. Na ręce naczelnika Benedykta Goni kluczyki przekazał burmistrz Miasta i Gminy Nakło Pan Tadeusz Sobol. Wcześniejszy samochód został przekazany do sąsiedniej jednostki w Polichnie. Druhowie własnymi siłami dokonali gruntownego remontu auta. W roku 2015 jednostka wzbogaciła się o nowy samochód pożarniczy Mercedes Atego GBA 16/32.

Ochotnicza Straż Pożarna w Paterku:

- Rok powstania 1925 r.,
- Prezes Tomasz Miłowski,
- Naczelnik Kamil Dudek,
- KSRG 2013 r.,
- JOT od 2012 r.,
- Ilość strażaków mogących brać udział w działaniach ratowniczo-gaśniczych 24,
- Ilość MDP 2,
- Pojazdy pożarnicze- Mercedes Benz.

Ochotnicza Straż Pożarna w Paterku Wyjazdu do działań ratowniczo-gaśniczych w 2024 r.

Historia Ochotniczej Straży Pożarnej w Potulicach.

Ochotnicza Straż Pożarna w Potulicach powstała 5 lutego 1982 roku z inicjatywy lokalnej społeczności. W tym miejscu należy wspomnieć nazwiska: ówczesnego komendanta PSP w Nakle nad Notecią st.bryg. Mieczysława Jamnika, z-cę dyrektora Zakładu Karnego w Potulicach kpt. Józefa Wysockiego - pierwszego prezesa tej jednostki oraz dh Zygmunta Smażyka - pierwszego naczelnika. Powołany Zarząd OSP energicznie przystąpił do tworzenia struktur organizacyjnych jednostki, wykazując wiele inicjatyw w pozyskiwaniu sprzętu ratowniczego. Członkowie OSP zaadoptowali i zmodernizowali pomieszczenie przekazane w użyczenie przez Zakład Karny w Potulicach, przez co uzyskano przestrzenny garaż wraz z zapleczem socjalnym. W niedługim czasie bo w maju 1983 roku strażacy otrzymali pierwszy wóz bojowy marki Żuk, natomiast pierwszy chrzest odbyli gasząc budynek szkoły w Paterku. Dwa lata później powołano Młodzieżową Drużynę Pożarniczej, której członkowie w przyszłości stanowili trzon jednostki. W 1995 roku z inicjatywy strażaków powołany został Społeczny Komitet Budowy Domu Strażaka w Potulicach, któremu przewodniczył druh Henryk Krajczewski. Przy udziale strażaków oraz pomocy Zakładu Karnego i Przedsiębiorstwa

Przemysłu Meblarskiego przystąpiono do realizacji inwestycji. W 1996 roku jednostka wzbogaciła się o okazały budynek Domu Strażaka. Powstały obiekt w pełni zabezpiecza potrzeby w zakresie działalności bojowej straży oraz warunków socjalnych. Ponadto w budynku funkcjonuje Wiejski Dom Kultury oraz Koło Gospodyń Wiejskich skupiające życie kulturalne wsi a głównie młodzieży. Od chwili powstania jednostki szczególną uwagę przykładano do zapewnienia wysokiego poziomu wyszkolenia członków oraz ich dyspozycyjność. Od 1995 roku jednostka funkcjonuje w Krajowym Systemie Ratowniczo- Gaśniczym. Aktualnie wyposażona jest w dwa samochody lekki(GLM Ford Transit) oraz średni (GBA MAN TGM 13.290).

Ochotnicza Straż Pożarna w Potulicach:

- Rok powstania 1982 r.,
- Prezes Krzysztof Rogalski,
- Naczelnik Adam Wojciechowski,
- KSRG od 1995 r.,
- JOT od 2012 r.,
- Ilość strażaków mogących brać udział w działaniach ratowniczo-gaśniczych 22,
- Ilość MDP 2,
- Pojazdy pożarnicze - Man, Ford Transit.

Historia Ochotniczej Straży Pożarnej w Ślesinie.

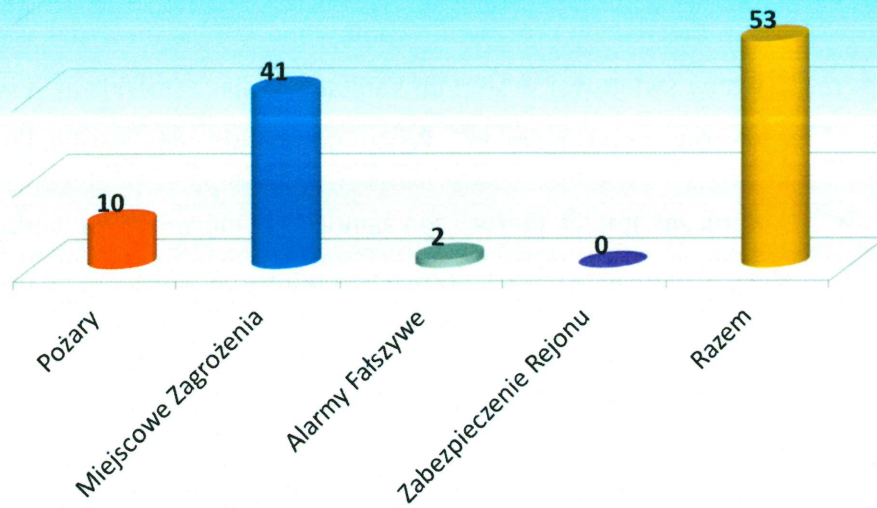
Ochotnicza Straż Pożarna w Ślesinie powstała w 1912 roku. Naczelnikiem straży został ówczesny sołtys Ślesina Ernest Ekiert, z-cami naczelnika Roman Rossa i Leopold Wolnik, Roman Pochowski został wybrany do obsługi sikawki konnej zakupionej przez ówczesny zarząd gminy. Mimo że funkcję naczelnika pełnił Niemiec to reszta strażaków była Polakami. Pierwszym prezesem wybranym w 1931 roku został Wiktor Rossa, który podczas II wojny światowej w stopniu kapitana Wojska Polskiego został zamordowany przez hitlerowców w obozie śmierci. Po drugiej wojnie światowej najważniejsze daty to:

- 1948 rok zakupienie pierwszego samochodu ciężarowego marki Opel – Blitz,
- 1964 rok oddano do użytku nowo wybudowaną przez strażaków remizę,
- W 1972 roku OSP Ślesin posiada 2 samochody: Żuk oraz Star 244,
- w 1995 roku jednostka zostaje włączona do Krajowego Systemu Ratowniczo-Gaśniczego,
- w 2002 roku OSP otrzymała nowy samochód lekki typu Lublin,
- W 2007 roku OSP otrzymała nowy samochód średni Mercedes.

Ochotnicza Straż Pożarna w Ślesinie:

- Rok powstania 1912,
- Prezes Krzysztof Mikietyński,
- Naczelnik Kazimierz Białczyk,
- KSRG od 1995 r.,
- JOT od 2012 r. specjalizacja - rat. techniczne, wysokościowe,
- Ilość strażaków mogących brać udział w działaniach ratowniczo-gaśniczych 35,
- Ilość MDP 4,
- Pojazdy pożarnicze-Mercedes Atego, Lublin III.

Ochotnicza Straż Pożarna w Ślesinie. Wyjazdy do działań ratowniczo-gaśniczych w 2024 r.

Historia Ochotniczej Straży Pożarnej w Polichnie.

Jednostka powstała w maju 1946 roku z inicjatywy Powiatowej Komendy Straży Pożarnych w Wyrzysku. W skład pierwszego zarządu weszli: prezes- Wojciech Hałabiś, naczelnik - Michał Kaniewski, sekretarz - Edward Jaśkiewicz, skarbnik – Jan Apostołowicz, gospodarz - Franciszek Szkudlarek. W 1949 roku jednostka otrzymała z OSP Paterek sikawkę ręczną, dwa odcinki węża tłoczego, prądownicę oraz jeden odcinek węża ssawnego. Tego samego roku 18 czerwca jednostka po raz pierwszy wystartowała w zawodach w Ramach Tygodnia Staży.

- w 1950 roku psującą się sikawkę zastąpiono nową zakupioną od OSP Dębowo,
- w 1952 roku złożono zespół muzyczny,
- w 1955 roku jednostka posiadała sikawkę ręczną, cztery odcinki węża tłoczego, jeden odcinek węża ssawnego, linkę ratowniczą, dwie drabiny przystawne ciężkie oraz siedem kompletów uzbrojenia osobistego,
- w 1958 roku powstała Młodzieżowa Drużyna Pożarnicza,
- w 1962 roku z funduszy Gromadzkiej Rady Narodowej udało się zakupić motopompę M-200,
- w 1964 roku zakupiono nową motopompę Leopolię M-800,
- w 1967 roku jednostka otrzymała kolejną motopompę tym razem PO3-8001/min,
- w 1995 roku jednostka otrzymała od OSP Paterek samochód lekki typu GLM-8,
- 10 września 1996 roku przyznano jednostce drugą motopompę typu PO3. Motopompa przekazana została z OSP Lubaszcz,
- 20 kwietnia 1997 roku jednostce przydzielono numer operacyjny 05-08-72,
- w 1999 roku Naczelnikiem jednostki został Zdzisław Angielczyk,
- w 2002 roku jednostce nadano nowy numer operacyjny 498c35,
- 4 maja 2012 roku odbyło się uroczyste otwarcie nowego budynku remizy przy świetlicy wiejskiej,
- 9 września 2017 roku odbyło się uroczyste wręczenie sztandaru,
- 3 marca 2018 roku jednostka otrzymała nowy samochód gaśniczy Opel Movano,
- 30 czerwca 2021 roku powstała Młodzieżowa Drużyna Pożarnicza.

Ochotnicza Straż Pożarna w Polichnie:

- Rok powstania 1946 r.,
- Prezes Marek Balcer,
- Naczelnik Patryk Gruczka,
- KSRG nie włączona,
- JOT od 2013,
- Ilość strażaków mogących brać udział w działaniach ratowniczo-gaśniczych 13,
- Ilość MDP 1,
- Pojazdy pożarnicze- Opel Movano.

Historia Ochotniczej Straży Pożarnej w Sucharach.

Ochotnicza Straż Pożarna w Sucharach powstała około 1922 roku. Obecnie liczy 39 członków, w tym 24 członków zwyczajnych, 5 honorowych oraz 10 członków Młodzieżowej Drużyny Pożarniczej. Remiza strażacka została wybudowana w 1989 roku przy współfinansowaniu z Polskiego Zakładu Ubezpieczeń.

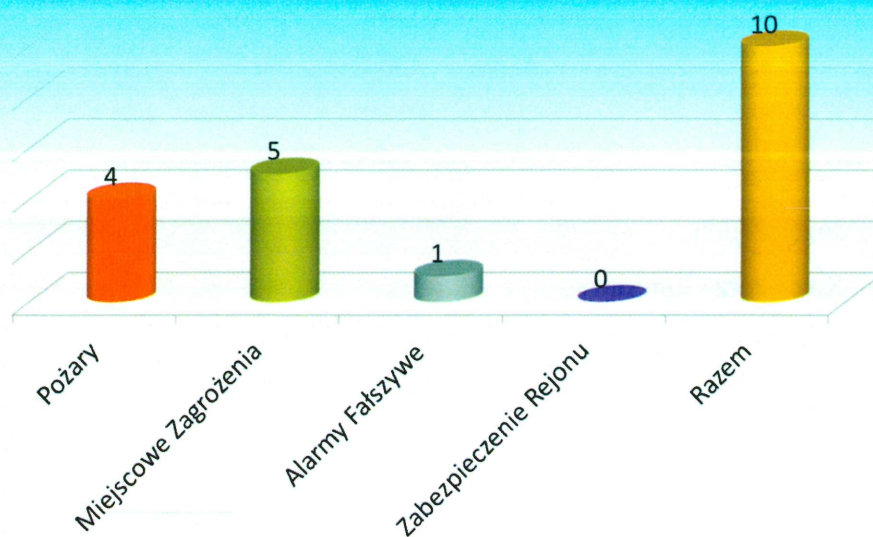
Naczelnikami OSP byli:

- Jan Arach,
- Józef Plener,
- Kazimierz Gumienny,
- Zdzisław Kasprzak,
- Sławomir Kaczmarek,
- obecnie Michał Jendrzewski,
- w 1991 r. jednostka otrzymała wóz bojowy marki Żuk,
- w 2002 r. jednostka otrzymała wóz bojowy marki Lublin,
- w 2021 r. do jednostki trafił Ford Transit,

Ochotnicza Straż Pożarna w Sucharach:

- **Rok powstania 1922 r.,**
- Prezes Sławomir Kaczmarek,
- Naczelnik Michał Jendrzewski,
- KSRG nie włączona,
- JOT od 2013 r.
- Ilość strażaków mogących brać udział w działaniach ratowniczo-gaśniczych 18,
- Ilość MDP 1,
- Pojazdy pożarnicze- Ford Transit.

Ochotnicza Straż Pożarna w Sucharach. Wyjazdy do działań ratowniczo-gaśniczych w 2024r.

Historia Ochotniczej Straży Pożarnej Cukrownia Nakło.

Ochotnicza Straż Pożarna Cukrownia Nakło powstała 1 marca 1933 roku, a jej założycielami byli: Zygmunt Wiszniowski, Teodor Tamborski, Franciszek Wolski, Wacław Szukaj, Franciszek Palacz, Franciszek Wegner. Naczelnikiem został Teodor Tamborski, a zastępcą Franciszek Wolski, jednostka początkowo liczyła 18 członków. Od chwili powstania OSP nie tylko zaczęła wykonywać swoje statutowe obowiązki gaszenia pożarów, ale stała się ośrodkiem działalności społecznej i kulturalnej. W 1939 roku jednostka na swoim wyposażeniu posiadała:

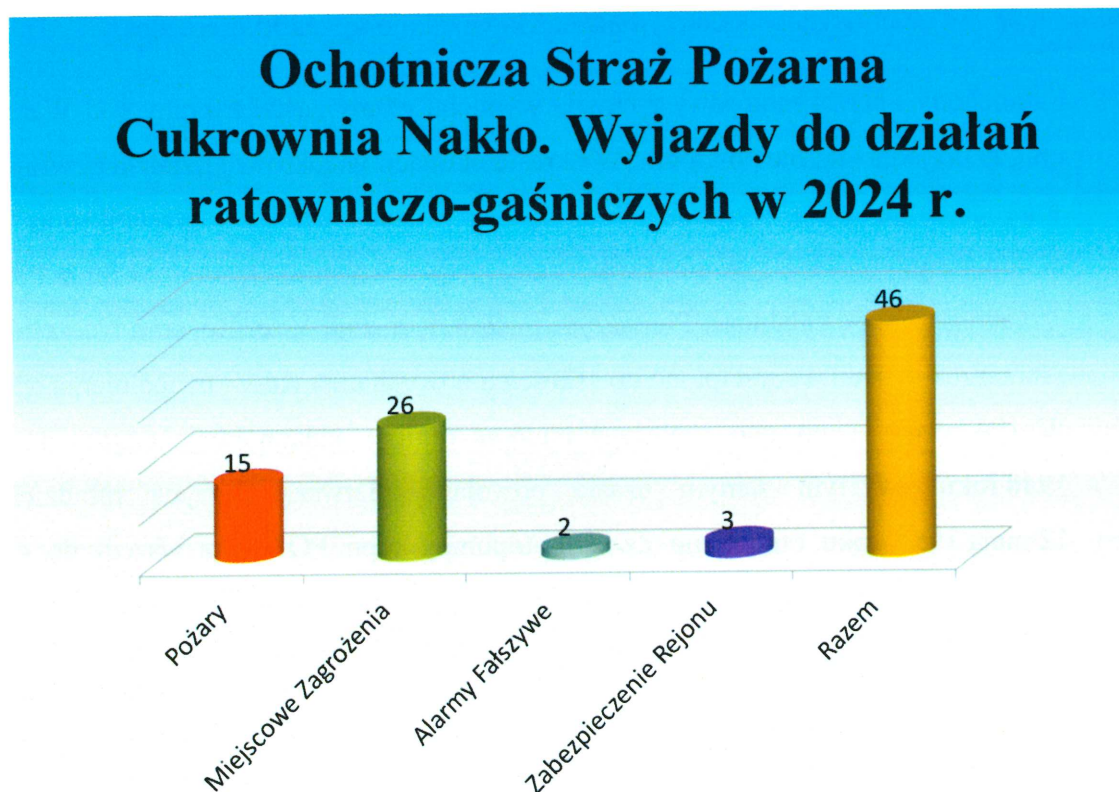
- wóz konny,
- dwie motopompy typu „Roanbauer” M-800,
- dwa samochody z przyczepkami na motopompy,
- sprzęt taki jak: drabiny, bosaki, węże strażackie,
- w 2001 r. jednostka otrzymała wóz bojowy marki Tarpan,
- w 2014 r. jednostka otrzymała ciężki wóz bojowy marki Jelcz,
- w 2023 r. jednostka otrzymała ciężki wóz bojowy marki Mercedes.

Samochody i sprzęt motorowy z chwilą wybuchu wojny został zabrany pod Warszawę i nigdy do jednostki nie powrócił. W okresie okupacji w cukrowni działała przymusowa straż pożarna, którą wyposażono w ręczny wózek wraz ze sprzętem oraz dwie motopompy typu M800. W 1945 roku, zaraz po wyzwoleniu, Ochotnicza Straż Pożarna wznowiła swoją działalność. Pierwszym prezesem zostaje Józef Reyer, a Naczelnikiem Franciszek Wolski. Przystąpiono do szkolenia nowych członków i uzupełnienia sprzętu. W 1947 roku rozpoczęto społeczne budowę remizy oddano ją do użytku 31 lipca 1948 roku. W tym samym czasie powołano pierwszą drużyną młodzieżową. 12 maja 1951 roku otrzymano dwie motopompy typu PO3 oraz wszedł do służby samochód bojowy przebudowany przez strażaków cukrowni samochód ciężarowy. Następna zmiana zarządu nastąpiła w 1967 roku. Nowym prezesem został Leszek Garczarek, ówczesny dyrektor cukrowni a naczelnikiem Stefan Wolski, syn poprzedniego naczelnika i współzałożyciela jednostki. Jednostka liczy w tym czasie 33 czynnych członków. Nowy wóz bojowy otrzymano w 1973 roku, był to samochód typu GBAM Star. W czasie obchodów 50-lecia działalności Ochotnicza Straż Pożarna w dniu 18 maja 1983 roku jednostka otrzymała ufundowany przez załogę Cukrowni Nakło nowy sztandar. W 1991 roku i rezygnacji z pełnienia funkcji przez Stefana Wolskiego

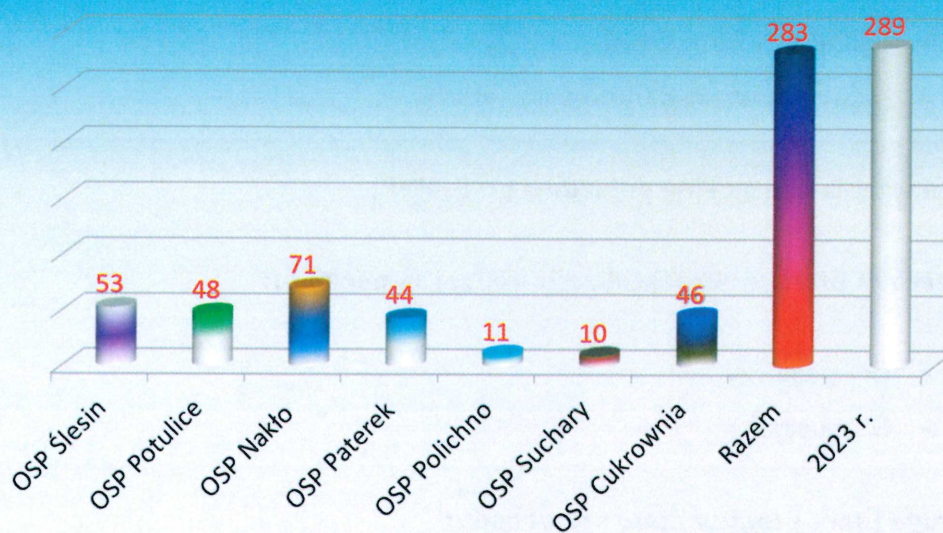
naczelnikiem zostaje jego syn oraz wnuk współzałożyciela jednostki Piotr Wolski. Dnia 30 kwietnia 1994 roku nastąpiło otwarcie nowej remizy i świetlicy strażackiej.

Ochotnicza Straż Pożarna w Cukrowni Nakło:

- Rok powstania 1933 r.,
- Prezes Andrzej Bojko,
- Naczelnik Marcin Wolski,
- KSRG nie włączona,
- JOT od 2012 r.,
- Ilość strażaków mogących brać udział w działaniach ratowniczo-gaśniczych 29,
- Pojazdy pożarnicze - Mercedes Atego, Tarpan Honker.

Podsumowanie wyjazdów do działań ratowniczo - gaśniczych jednostek OSP w 2024 r.

Ochotnicze Straże Pożarne w Gminie Nakło nad Notecią posiadają na swym wyposażeniu samochody pożarnicze typu:

- ciężkiego – 1 szt. GCBA,
- średniego – 4 szt. GBA,
- lekkiego – 7 szt. GLM,
- łódź z silnikiem zaburtowym – 1 szt.

Oznaczenia operacyjne pojazdów OSP, PSP:

Pierwsza litera w skrócie określa rodzaj samochodu:

- G – gaśniczy,
- S – specjalny.

Druha litera oznacza masę samochodu:

- L - lekki (masa całkowita do 7,5 ton),
- - średni (masa całkowita od 7,5 do 14 ton),
- C - ciężki (masa całkowita powyżej 14 ton).

Kolejne litery określają budowę i wyposażenie samochodu:

W przypadku samochodów gaśniczych:

- B - zbiornik na wodę,
- A - autopompa (pompa napędzana silnikiem samochodu),
- M - motopompa (pompa napędzana własnym silnikiem),
- Pr - samochód ze zbiornikiem z proszkiem gaśniczym,
- Sn - samochód gaśniczy z instalacją śniegową.

Sprawozdanie z działalności Referatu Zarządzania Kryzysowego i Ochrony Przeciwpowodziarowej.

Powstanie systemu zarządzania kryzysowego w Polsce.

Jedną z ważniejszych funkcji nowoczesnego państwa jest zapewnienie obywatelom poczucia bezpieczeństwa oraz ochrony przed zagrożeniami powodowanymi siłami natury lub działalnością człowieka. Wynika ona z norm zwyczajowych i prawnych, których celem jest realizacja podstawowego prawa człowieka – prawa do życia i jego permanentnej ochrony. Najważniejszą przyczyną tworzenia struktur i formacji ochronnych była konieczność zbiorowej ochrony bezbronnej ludności cywilnej i najcenniejszego dorobku materialnego przed niszczącymi skutkami kataklizmu, jaki stanowi wojna. Jednakże znaczący rozwój cywilizacji oraz zmienność klimatu wymusiła kompleksowe podejście do zjawiska, jakim jest zarządzanie kryzysowe.

Geneza zarządzania kryzysowego w Polsce.

Obrona Cywilna została powołana do życia przez społeczność międzynarodową, decyzją zawartą w artykule 61 Protokołu Dodatkowego I do Konwencji Genewskich z 12 sierpnia 1949 r. dotyczących ochrony ofiar międzynarodowych konfliktów zbrojnych. Polska była jednym z pierwszych spośród 163 państw, które podpisały dokumenty tzw. Prawa humanitarnego, przyjętego w IV Konwencji Genewskiej z 12 sierpnia 1949 r. o ochronie osób cywilnych podczas wojny. Nieco później podpisała dalsze dokumenty prawa humanitarnego, opracowane ostatecznie w latach 1974 – 1977 i uchwalone na konferencji dyplomatycznej.

Reforma Obrony Cywilnej i tworzenie systemu zarządzania kryzysowego.

Pierwszą poważną próbą zreformowania Obrony Cywilnej podjęto w 1997 r. kiedy to przekazano zadania OC z Ministerstwa Obrony Narodowej do Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji. Powodem powyższych zmian była powódź, która w 1997 roku nawiedziła południowo zachodnią część Polski. Na stanowisko Szefa Obrony Cywilnej Kraju powołany został gen. poż. Feliks Dela – zasłużony i doświadczony organizator dużych akcji ratowniczych. Ogłosił on publicznie program przekształcenia Obrony Cywilnej w powszechny system ochrony ludności, którego rozwiązania wzorowane były na doświadczeniach podobnych systemów działających w państwach

NATO. Siłami wykonawczymi systemu miały być profesjonalne siły ratownicze. Zakładano, że będą je stanowić wydzielone pododdziały Państwowej Straży Pożarnej, Wojska Polskiego, Policji, a także korpusu technicznego Obrony Cywilnej. Siłami wspierającymi miały być organizacje społeczne o charakterze ratowniczym i organizacje pozarządowe. Kolejnym ważnym etapem w zakresie kreowania systemu zarządzania kryzysowego w Polsce było uchwalenie dnia 18 kwietnia 2002 r. ustawy o stanie klęski żywiołowej. Ww. ustawa określa zasady wprowadzenia stanu klęski żywiołowej oraz reguluje zasady funkcjonowania społeczeństwa i administracji publicznej po jego wprowadzeniu. Szczegółowo opisuje zakres działań i kompetencji organów władzy publicznej, a także określa zakres ograniczeń wolności, praw człowieka i obywatela w czasie wprowadzenia stanu klęski żywiołowej.

W dniu 26 kwietnia 2007 r. po podpisaniu przez Prezydenta Rzeczypospolitej weszła w życie Ustawa o zarządzaniu kryzysowym. Do dziś obowiązujący akt prawny dał podstawy prawne do usankcjonowania systemu zarządzania kryzysowego w Polsce.

Różnorodność występujących zagrożeń naturalnych i ścisła specjalizacja jak również profesjonalizacja całej sfery administracji publicznej i jej służb wyzwaniem, wymusiła na rządzących próbę zweryfikowania posiadanych sił i dostępnych środków. Działania te miały na celu opracowanie kompleksowego systemu do zarządzania kryzysowego. Tak zdefiniowany system miał zapewniać efektywne współdziałanie organów administracji publicznej w sytuacjach nadzwyczajnych, które mogą przekształcić się w sytuację kryzysową. Funkcjonalność systemu musiała uwzględniać posiadane zasoby i wprost proporcjonalnie przełożyć je na efektywne działania skierowane na zapewnienie maksymalnego skutku. Taki system musiał cechować się zintegrowaniem, czyli zapewnieniem powiązania pojedynczych elementów w funkcjonalną całość. Kawałkami układanki w zarządzaniu kryzysowym powinny być podmioty ratownicze, takie jak straż pożarna, zespoły ratownictwa medycznego, służby porządku publicznego, czyli policja i straż miejska, jednocześnie nie zapominając o roli władz administracji publicznej – wójtów, starostów, wojewodów, czy przedstawicieli Rady Ministrów. Istotnymi elementami w systemie zarządzania kryzysowego muszą być także siły zbrojne, a także sektor prywatny i organizacje pozarządowe.

Na szczeblu wojewódzkim takim koordynatorem podejmującym najważniejsze decyzje jest wojewoda mający do dyspozycji służby, inspekcje i straże zespolone, a w przypadku

wystąpienia sytuacji kryzysowej, także administrację niezespołąną. Równie istotnym elementem integracji systemu zarządzania kryzysowego jest integracja pionowa. Organy decyzyjne rozmieszczone na poszczególnych poziomach podziału administracyjnego państwa (ministerstwo, województwo, powiat, gmina) tworzą spójną, połączoną elementami operacyjnymi całość. Polega w tym przypadku na przekazywaniu konkretnych informacji operacyjnych pomiędzy poziomami. Jednocześnie, jeżeli zajdzie taka potrzeba każdy z poziomów powinien wspierać działania podejmowane na niższych szczeblach przy nieadekwatności sił i środków szczebla niższego. Taki model działania systemu zarządzania kryzysowego, wymusza szczególną decentralizację działań. Zgodnie z tą zasadą zarządzanie sytuacją kryzysową odbywa się na możliwie najniższym poziomie. Władze na niższym szczeblu powinny zawsze móc liczyć na pomocniczą rolę wyższego szczebla administracji. System ten cechuje więc relatywnie duży zakres samorządności poszczególnych szczebli administracji, realizowany w zgodzie z zapisami prawa, przy jednoczesnym zapewnieniu możliwości zwrócenia się o wsparcie z poziomu wyższych szczebli, dysponujących adekwatnymi siłami i środkami

Zarządzanie Kryzysowe: to działalność organów administracji publicznej, będąca elementem kierowania bezpieczeństwem narodowym, która polega na zapobieganiu sytuacjom kryzysowym, przygotowaniu do przejmowania nad nimi kontroli w drodze zaplanowanych działań, reagowaniu w przypadku wystąpienia sytuacji kryzysowych, usuwaniu ich skutków oraz odtwarzaniu zasobów i infrastruktury krytycznej.

Sytuacja Kryzysowa: to sytuacja wpływająca negatywnie na poziom bezpieczeństwa ludzi, mienia w znacznych rozmiarach lub środowiska, wywołująca znaczne ograniczenia w działaniu właściwych organów administracji publicznej ze względu na nieadekwatność posiadanych sił i środków.

Zarządzanie kryzysowe obejmuje 5 poziomów:

- na terenie gminy organem właściwym w sprawach zarządzania kryzysowego jest wójt, burmistrz, prezydent miasta,
- na terenie powiatu organem właściwym w zakresie zarządzania kryzysowego jest starosta jako przewodniczący zarządu powiatu,
- organem właściwym w sprawach zarządzania kryzysowego na terenie województwa jest wojewoda,

- ministrowie kierujący działaniami administracji rządowej oraz kierownicy urzędów centralnych realizują zadania dotyczące zarządzania kryzysowego, zgodnie z zakresem swojej właściwości,
- na terenie Rzeczypospolitej Polskiej zarządzanie kryzysowe sprawuje Rada Ministrów.

Zarządzanie kryzysowe to działalność organów administracji publicznej, która polega na:

- zapobieganiu sytuacjom kryzysowym odnosi się do działań, które eliminują lub redukują prawdopodobieństwo wystąpienia sytuacji kryzysowej, albo ograniczają jej skutki,
- przygotowaniu, jak należy zareagować w przypadku wystąpienia kryzysu, a także działania mające na celu powiększenie zasobów sił i środków niezbędnych do efektywnego reagowania. Działaniem przygotowawczym jest także uczenie ludności, jak ma się zachować (reagować) w obliczu katastrofy.
- reagowanie po wystąpieniu sytuacji kryzysowej. Jego celem jest dostarczenie pomocy poszkodowanym i ograniczenie wtórnych zniszczeń i strat.
- odbudowę która jest końcową fazą cyklu zarządzania kryzysowego. Odbudowę kontynuuje się, aż wszystkie systemy wrócą do stanu poprzedniego albo lepszego niż poprzedni.

Reagowanie w przypadku wystąpienia sytuacji kryzysowej. Obowiązek podjęcia działań w zakresie zarządzania kryzysowego spoczywa na tym organie właściwym w sprawach zarządzania kryzysowego, który pierwszy otrzyma informację o wystąpieniu zagrożenia. Organ ten niezwłocznie informuje o zaistniałym zdarzeniu organy odpowiednio wyższego i niższego szczebla, przedstawiając jednocześnie swoją ocenę sytuacji oraz informację o zamiarach działania.

Kierowanie i koordynowanie. W przypadku zaistnienia sytuacji kryzysowej działaniami w celu zapobieżenia jej skutkom lub ich usunięcia na terenie gminy kieruje burmistrz. Koncentruje się na zadaniach podstawowych dla ochrony ludności, to znaczy na ostrzeganiu, alarmowaniu i informowaniu ludności o niebezpieczeństwie, ewakuacji

i zakwaterowaniu ewakuowanych, wszechstronnego wspierania działań profesjonalnych sił ratowniczych a także na zapewnieniu wszystkim poszkodowanym pomocy socjalnej. Na terenie powiatu tymi działaniami kieruje starosta. Starosta częściowo wykonuje takie same zadania co burmistrz, a ponadto koordynuje współdziałanie między gminami, wspierając je działaniem podległych sobie: służb, inspekcji i straży wspomaganych przez inne podmioty.

Organem pomocniczym burmistrza w zarządzaniu kryzysowym jest **Gminny Zespół Zarządzania Kryzysowego**. Powołany przez burmistrza, wykonuje na obszarze gminy zadania związane z oceną występujących i potencjalnych zagrożeń mających wpływ na bezpieczeństwo publiczne, prognozowanie tych zagrożeń oraz przygotowanie propozycji działań. Przedstawia ponadto burmistrzowi wnioski dotyczące wykonania, zmiany lub zaniechania działań ujętych w gminnym planie zarządzania kryzysowego. W skład gminnego zespołu zarządzania kryzysowego, którego pracami kieruje burmistrz, wchodzi osoby powołane spośród osób zatrudnionych w urzędzie gminy i gminnych jednostkach organizacyjnych. W razie potrzeby do pracy w zespole mogą być również zapraszane inne osoby.

W dniu 18 grudnia 2024 r. Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej Andrzej Duda podpisał Ustawę z dnia 5 grudnia 2024 r. o ochronie ludności i obronie cywilnej przepisy weszły w życie 1 stycznia 2025 r.

Celem ustawy jest przede wszystkim udoskonalenie w obszarze niemilitarnym zagadnień związanych z zapewnieniem warunków do przetrwania ludności. Uchwalona ustawa uzupełnia i porządkuje działania, mające na celu przygotowanie podmiotów ochrony ludności do reagowania w czasie pokoju, stanu wojennego i wojny. Ustawa oparta jest na założeniu wykorzystania na potrzeby ochrony ludności istniejących zasobów, w szczególności sił i środków Państwowej Straży Pożarnej, Krajowego Systemu Ratowniczo Gaśniczego, Ochotniczych Straży Pożarnych, podmiotów uprawnionych do wykonywania ratownictwa górskiego i wodnego oraz innych organizacji społecznych działających w obszarze ratownictwa, ochrony ludności, pomocy humanitarnej i edukacji dla bezpieczeństwa. Na realizację nowych rozwiązań rząd będzie przeznaczać rocznie nie mniej niż 0,3 % PKB. Zasadniczym celem ustawy jest wypełnienie społecznego

zapotrzebowania na bezpieczne i odporne środowisko cywilne w kontekście zagrożeń militarnych i pozamilitarnych. Ustawa kładzie duży nacisk na kształtowanie świadomości społeczeństwa oraz promowanie odpowiednich zachowań. Edukacja z zakresu ochrony ludności i obrony cywilnej obejmuje w szczególności przekazywanie wiedzy o potencjalnych i aktualnych zagrożeniach mających wpływ na bezpieczeństwo oraz o zasadach postępowania w sytuacjach zagrożenia. Ponadto przewiduje przeprowadzania szkoleń i z zakresu ochrony ludności i obrony cywilnej m.in. dla urzędów, jednostek samorządu terytorialnego. W momencie wprowadzenia stanu wojennego i w czasie wojny ochrona ludności staje się obroną cywilną. Będzie mieć na celu ochronę ludności cywilnej przed zagrożeniami wynikającymi z działań zbrojnych i ich następstw.

Ustawa o ochronie ludności i obronie cywilnej opiera na siedmiu filarach:

- **System ostrzegania i alarmowania.** Ustawa ma nakładać na organy ochrony ludności obowiązek dotyczący organizacji systemów monitorowania zagrożeń oraz powiadamiania, ostrzegania i alarmowania ludności w przypadku wystąpienia zagrożeń. Ma powstać krajowy system łączności i komunikacji na potrzeby ochrony ludności. Rząd chce rozwijać nowoczesne systemy ostrzegania i alarmowania.
- **Ewakuacja i przyjęcie ludności.** Ustawa stworzy system przygotowania i realizacji masowych ewakuacji ludności oraz wyznaczania i przygotowania miejsc doraźnej dyslokacji.
- **Schrony i ukrycie dla ludności.** Ustawa ma stworzyć system ewidencji, utrzymania i budowania schronów i ukryć doraźnych na potrzeby ludności, a także zapewnić istotne wsparcie finansowe realizacji tych przedsięwzięć. Zostaną wprowadzone jasne i bezpieczne kryteria prawa budowlanego, określające jak mają być budowane nowe obiekty oraz określone wymagania dla tymczasowych miejsc ochrony ludności.
- **Wzmacnianie społecznej odporności.** Istotnym elementem regulacji jest przygotowanie społeczeństwa do właściwych zachowań w sytuacjach zagrożenia i umiejętności samoochrony. Ma to nastąpić poprzez zwiększenie świadomości ryzyka, organizowanie szkoleń i ćwiczeń oraz instruowanie obywateli o zasadach postępowania w sytuacjach kryzysowych. Rząd ma się bardziej zaangażować w społeczne kampanie informacyjne.

- **Budowanie zasobów i struktur ochrony ludności i obrony cywilnej.** Ustawa zdefiniuje strukturę i rolę organów ochrony ludności na różnych szczeblach administracyjnych, takich jak gmina, powiat, województwo, kraj - określających zadania, kompetencje i współpracę. Zawierać będzie również regulacje dotyczące tworzenia i utrzymywania zasobów ochrony ludności.
- **Funkcjonowanie ochrony ludności w czasie wojny.** Ustawa wskaże sposoby funkcjonowania systemu ochrony ludności w stanie wojennym oraz w czasie wojny.
- **Finansowanie ochrony ludności i OC minimum 0,3 % PKB.**

Jednym z zadań obrony cywilnej jest organizacja systemu ostrzegania i alarmowania ludności, który ma ostrzegać przed niebezpieczeństwem zagrożeń związanych między innymi z możliwymi skażeniami i zakażeniami, a także o klęskach żywiołowych i zagrożeniu środowiska. Do ogłaszania i odwoływania alarmów wykorzystuje się syreny alarmowe pracujące w systemie ostrzegania i alarmowania CSA (Centralnego Systemu Alarmowania) Wojewody.

Syreny rozmieszczone na terenie Gminy Nakło nad Notecią:

- budynek OSP Nakło ul. Dąbrowskiego 50,
- budynek OSP Paterek ul. Wyzwolenia 5,
- budynek OSP Ślesin ul. Strażacka 2,
- budynek OSP Potulice ul. Bydgoska 5,
- Szkoła Podstawowa nr 2 w Nakle ul. Bydgoska 24,
- Szkoła podstawowa nr 3 w Nakle ul. Mrotecka 1a,
- Szkoła podstawowa nr 4 w Nakle os. Władysława Łokietka 15,
- Powiatowy Urząd Pracy w Nakle ul. Dąbrowskiego 46,
- planowany montaż w I kwartale 2025 r. w Zespole Szkolno - Przedszkolny w Występie przy ul. Wiejska 1.

W miesiącu listopadzie 2024 r. Wojewoda Kujawsko - Pomorski wyraził zgodę i przekazał w użyczenie kolejny zestaw syreny elektronicznej dla gminy Nakło który wykorzystany będzie do realizacji zadań z zakresu ochrony ludności, zarządzania kryzysowego oraz alarmowania i ostrzegania ludności o zagrożeniach zarówno syreną,

jak i poprzez komunikaty głosowe. Syrena zostanie zamontowana na budynku Zespołu Szklono Przedszkolnego w Występie. W ramach systemu alarmowania na terenie gminy rozmieszczonych jest 9 syren włączonych do systemu wojewódzkiego z czego pięć jest syrenami nowej generacji z możliwością nadawania komunikatów głosowych. Centrala systemu alarmowania znajduje się w Gminnym Centrum Zarządzania Kryzysowego które znajduje się przy ul. Dąbrowskiego 50.

RODZAJE ALARMÓW, SYGNAŁY ALARMOWE

RODZAJ ALARMU	SPOSÓB OGŁOSZENIA ALARMÓW		
	AKUSTYCZNY SYSTEM ALARMOWY	ŚRODKI MASOWEGO PRZEKAZU	WIZUALNY SYGNAŁ ALARMOWY
OGŁOSZENIE ALARMU 	 3 minuty Sygnał akustyczny – modułowany dźwięk syreny w okresie trzech minut	 Powtarzana trzykrotnie zapowiedź słowna: Uwaga! Uwaga! Uwaga! Ogłaszam alarm (podać przyczynę, rodzaj alarmu itp.) dla	 ZNAK ŻÓŁTY W KSZTAŁCIE TRÓJKĄTA LUB W UZASADNIONYCH PRZYPADKACH INNEJ FIGURY GEOMETRYCZNEJ
ODWOŁANIE ALARMU 	 3 minuty Sygnał akustyczny – ciągły dźwięk syreny w okresie trzech minut	 Powtarzana trzykrotnie zapowiedź słowna: Uwaga! Uwaga! Uwaga! Odwołuję alarm (podać przyczynę, rodzaj alarmu itp.) dla	

KOMUNIKATY OSTRZEGAWCZE

RODZAJ KOMUNIKATU	SPOSÓB OGŁOSZENIA KOMUNIKATU	SPOSÓB ODWOŁANIA KOMUNIKATU
	ŚRODKI MASOWEGO PRZEKAZU	
UPRZEDZENIE O ZAGROŻENIU SKAŻENIAMI 	Powtarzana trzykrotnie zapowiedź słowna: Uwaga! Uwaga! Osoby znajdujące się na terenie min. może nastąpić skażenie (podać rodzaj skażenia) w kierunku (podać kierunek)	Powtarzana trzykrotnie zapowiedź słowna: Uwaga! Uwaga! Odwołuję uprzedzenie o zagrożeniu (podać rodzaj skażenia) dla
UPRZEDZENIE O ZAGROŻENIU ZAKAŻENIAMI 	Formę i treść komunikatu uprzedzenia o zagrożeniu zakażeniami ustalają organy Państwowej Inspekcji Sanitarnej	Powtarzana trzykrotnie zapowiedź słowna: Uwaga! Uwaga! Odwołuję uprzedzenie o zagrożeniu (podać rodzaj zakażenia) dla
UPRZEDZENIE O KLĘSKACH ŻYWIŁOWYCH I ZAGROŻENIU ŚRODOWISKA 	Powtarzana trzykrotnie zapowiedź słowna: Informacja o zagrożeniu i sposobie postępowania mieszkańców (podać rodzaj zagrożenia, spodziewany czas wystąpienia i wytyczne dla mieszkańców)	Powtarzana trzykrotnie zapowiedź słowna: Uwaga! Uwaga! Odwołuję uprzedzenie o zagrożeniu (podać rodzaj klęski) dla

Podstawa prawna: Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 7 stycznia 2013 r. (Dz. U. z 2013 r., poz. 96).

Syrena elektroniczna znajdująca się na budynku szkoły podstawowej nr 2.

Syrena elektroniczna znajdująca się na budynku szkoły podstawowej nr 4.

Centrala systemu alarmowania w Gminnym Centrum Zarządzania Kryzysowego.

SPRAWY OBRONNE.

Referat Zarządzania Kryzysowego i Ochrony Przeciwpożarowej wykonuje zadania z zakresu administracji zleconej wynikające z ustawy z dnia 11 marca 2022 roku o obronie Ojczyzny. Dotyczą one zadań w ramach obowiązku obrony realizowane przez organy administracji publicznej polegające na planowaniu i realizacji zadań wykonywanych w czasie pokoju w celu przygotowania niezakłóconego funkcjonowania gminy w poszczególnych stanach gotowości obronnej państwa. W tym celu opracowano różnego rodzaju dokumenty m.in.:

- plan operacyjny funkcjonowania gminy Nakło nad Notecią w warunkach zewnętrznego zagrożenia bezpieczeństwa państwa i w czasie wojny – dokument niejawnny,
- plan akcji kurierskiej w administracji publicznej – dokument niejawnny,
- plan przygotowań podmiotów leczniczych na potrzeby obronne państwa,
- plan organizacji i funkcjonowania zastępczych miejsc szpitalnych.

W 2024 r. w dziedzinie spraw obronnych i wojskowych wykonano następujące zadania:

- w ramach przeznaczenia nieruchomości i rzeczy ruchomych na cele świadczeń na rzecz obronności w roku 2024 na wniosek Szefa Wojskowego Centrum Rekrutacji w Bydgoszczy wydano 12 decyzji administracyjnych, na potrzeby jednostek organizacyjnych Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej przeznaczono m.in. pojazdy samochodowe, przyczepy oraz maszyny z niezbędnym wyposażeniem,
- w związku z coroczną kwalifikacją wojskową referat realizował zadania określone przepisami prawa dot. wezwania osób, prowadzenia list stawiennictwa, współdziałania z powiatową komisją lekarską i Szefem Wojskowego Centrum Rekrutacji w Bydgoszczy w zakresie spełnienia przez osoby obowiązku stawienia się do kwalifikacji wojskowej. W roku 2024 wezwano 164 osoby z rocznika podstawowego, w tym 16 kobiety, których wykształcenie i kwalifikacje zawodowe przydatne są do służby wojskowej.

ZARZĄDZANIE KRYZYSOWE.

Organem właściwym w sprawach zarządzania kryzysowego na terenie gminy jest burmistrz. Do zadań burmistrza w sprawach zarządzania kryzysowego należy kierowanie działaniami związanymi z monitorowaniem, planowaniem, reagowaniem i usuwaniem skutków zagrożeń na terenie gminy oraz realizacja zadań z zakresu planowania cywilnego. Do zadań Referatu Zarządzania Kryzysowego i Ochrony Przeciwpożarowej należy również monitorowanie zagrożeń i ostrzeganie ludności. Na bieżąco śledzona jest strona IMGW o wydanych ostrzeżeniach meteorologicznych, a w przypadku wydania ostrzeżenia umieszczane są na stronach internetowych:

- <https://kryzys.gmina-naklo.pl/>,
- profilu społecznościowym ([facebook.com/gminanaklo](https://www.facebook.com/gminanaklo)),
- Nakielska Aplikacja Mobilna.

Wysyłanie ostrzeżeń do lokalnych mediów:

- Radio Nakło,

- Kurier Nakielski,
- Nakło 24.

System monitorowania zagrożeń odbywa się w cyklu 24 godzinnym przez 7 dni w tygodniu przez pracowników Referatu Zarządzania Kryzysowego i Ochrony Przeciwpożarowej.

Gminne Centrum Zarządzania Kryzysowego w Nakle nad Notecią spełnia funkcje punktu koordynacyjnego i ośrodka łączności, scalającego w codziennej działalności służby ratownicze i komunalne, które biorą bezpośredni i pośredni udział w akcjach ratowniczych.

Do zadań Gminnego Centrum Zarządzania Kryzysowego należy:

- pełnienie całodobowego dyżuru w celu zapewnienia przepływu informacji na potrzeby zarządzania kryzysowego,
- organizowanie przetwarzania, sprawdzania i przekazywania informacji dotyczących sytuacji nadzwyczajnych,
- podejmowanie przedsięwzięć związanych z przygotowaniem Centrum do koordynacji działań w razie zdarzeń kryzysowych,
- nadzór nad funkcjonowaniem systemu wykrywania i alarmowania oraz systemu wczesnego ostrzegania ludności,
- gromadzenie, aktualizowanie baz danych i innych narzędzi dla potrzeb Gminnego Centrum Zarządzania Kryzysowego oraz współdziałanie w tym zakresie z innymi wydziałami urzędu,
- pozyskiwanie informacji i opracowywanie dobowych meldunków o sytuacji w Gminie Nakło,
- dokumentowanie działań podejmowanych przez GCZK - w przypadku zagrożenia i zaistnienia stanu kryzysowego niezwłoczne i ciągłe informowanie o rozwoju sytuacji Centrum Zarządzania Kryzysowego szczebla wyższego.

Gminne Centrum Zarządzania Kryzysowego w Nakle nad Notecią na bieżąco współpracuje:

- Strażą Miejską,
- Ochotniczymi Strażami Pożarnymi,
- Miejsko Gminnym Ośrodkiem Pomocy Społecznej,
- Zespołem Obsługi Oświaty i Rekreacji,
- KPWiK Nakło,
- Nakielską Administracją Domów Mieszkalnych,
- Nakielskim Sportem,
- Placówkami medycznymi na terenie gminy w tym Medicus, Krajna Zdrowie i Profil-Med.,
- Wydziałem Bezpieczeństwa i Zarządzania Kryzysowego w Kujawsko-Pomorskim Urzędzie Wojewódzkim w Bydgoszczy,
- Wojskowym Centrum Rekrutacji,
- Parafiami znajdującymi się na terenie Gminy Nakło,
- Powiatowym Inspektorem Nadzoru Budowlanego,
- Powiatowym Centrum Zarządzania Kryzysowego,
- Powiatową Stacją Sanitarno – Epidemiologiczną,
- Nowym Szpitalem w Nakle nad Notecią i Szubinie,
- Komendą Powiatową Policji w Nakle nad Notecią,
- Komendą Powiatową Państwowej Straży Pożarnej.

Do zadań Referatu Zarządzania Kryzysowego i Ochrony Przeciwpożarowej należy organizowanie działań związanych z monitorowaniem, reagowaniem i usuwaniem skutków zagrożeń na terenie miasta w związku z tym opracowano następujące plany i procedury:

- gminny plan zarządzania kryzysowego,
- plan ewakuacji II stopnia,
- plan operacyjny przed powodzią,
- plan dystrybucji tabletek jodku potasu,
- procedury systemu wczesnego ostrzegania,
- procedura całodobowego dyżuru członków gminnego zespołu zarządzania kryzysowego,

- porozumienie na środki transportu, w przypadku przeprowadzenia ewakuacji mieszkańców gminy.

Działania podjęte przez Referat Zarządzania Kryzysowego i Ochrony Przeciwpożarowej w 2024 r.

W dniu 17 września 2024 r. w siedzibie Gminnego Centrum zarządzania Kryzysowego przy ul. Dąbrowskiego 50 rozpoczęła się zbiórka darów, dla poszkodowanych na południu kraju, którzy ucierpieli w trakcie powodzi. Dary przekazane zostały poszkodowanym w 3 transportach 17 i 23 września oraz 2 października. Na pierwszą transzę składała się głównie woda, która po dotarciu do stolicy województwa dolnośląskiego była dystrybuowana za pomocą śmigłowców na obszarze powiatu kłodzkiego. Drugi transport również trafił do magazynu centralnego we Wrocławiu. Trzecią partię dostarczono natomiast do Caritas Diecezji Bydgoskiej, skąd dalej zostanie rozdysponowana według potrzeb do powodzi.

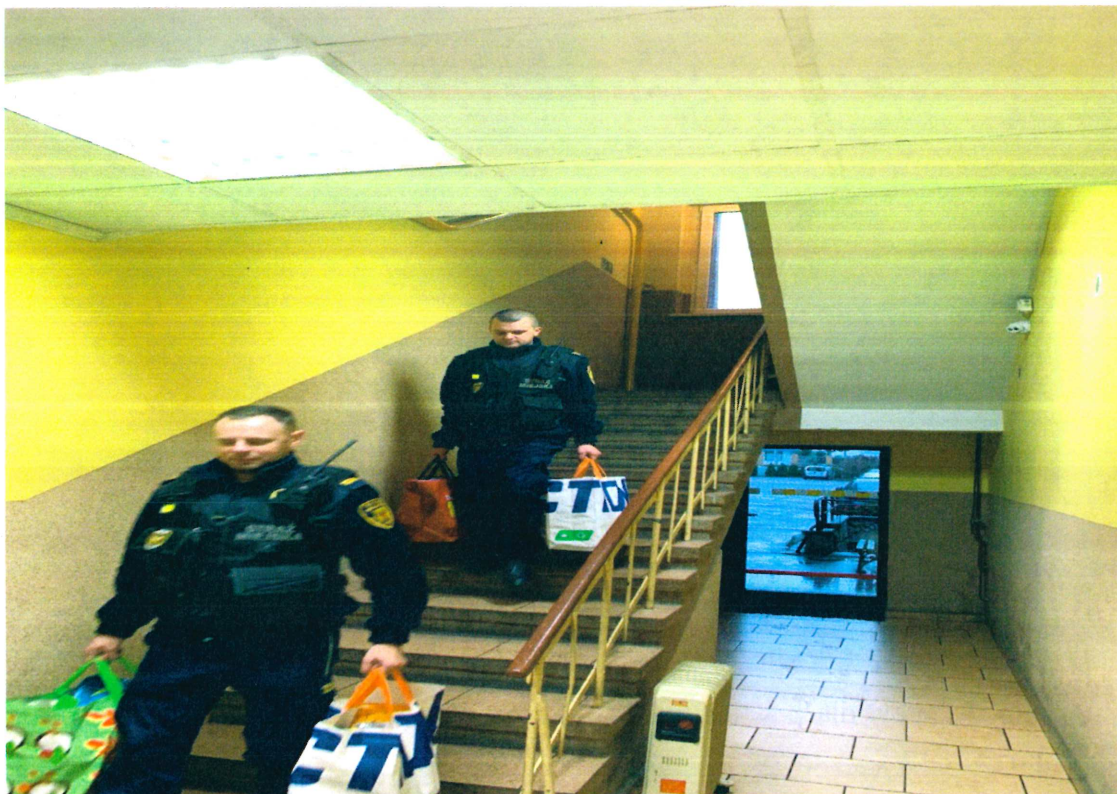
Zbiórka darów dla powodzi w Gminnym Centrum Zarządzania Kryzysowego przy ul. Dąbrowskiego 50.

Zbiórka darów dla powodzian w Gminnym Centrum Zarządzania Kryzysowego przy ul. Dąbrowskiego 50.

Zbiórka darów dla powodzian w Gminnym Centrum Zarządzania Kryzysowego przy ul. Dąbrowskiego 50.

Załadunek darów dla powodźian przez pracowników Straży Miejskiej.

Załadunek darów dla powodźian przez strażaków OSP.

Ładunek darów dla powodzian przez strażaków OSP.

Dowóz wody przez strażaków OSP Nakło, która po dotarciu do stolicy województwa dolnośląskiego była dystrybuowana za pomocą śmigłowców na obszarze powiatu kłodzkiego.

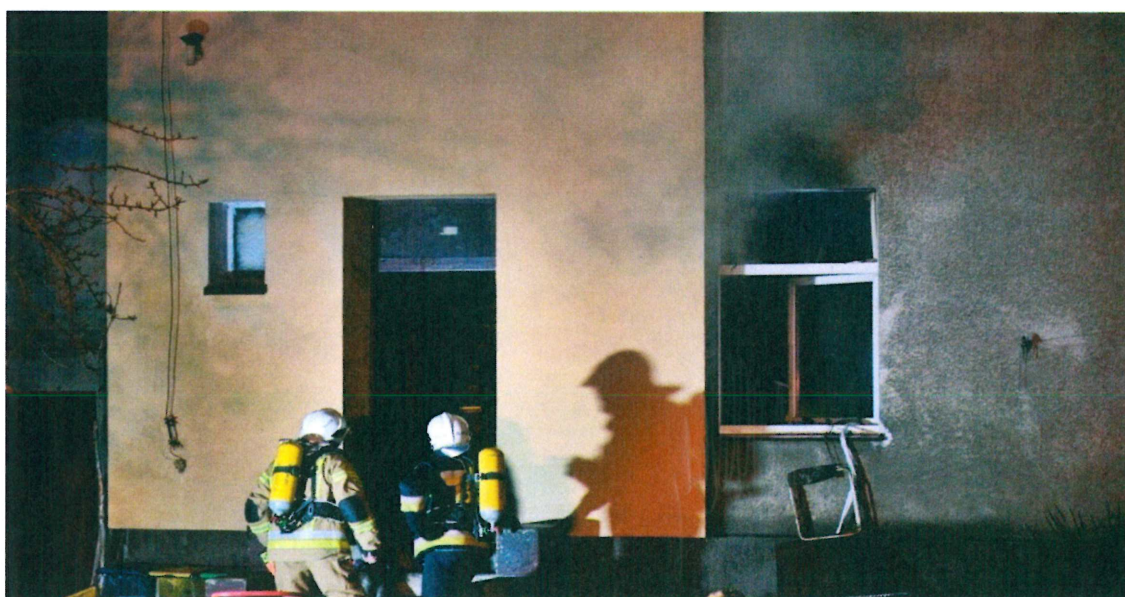
Załadunek zebranych darów dla powodzian, przez strażaków OSP oraz pracowników Straży Miejskiej.

W dniach 16 i 17 października 2024 r. na obszarze powiatu nakielskiego odbyło się ćwiczenie obronne pod kryptonimem „WISŁA-24”. Organizowane przez Starostwo Powiatowe w Nakle nad Notecią, w którym udział brały urzędy miast i gmin z obszaru powiatu nakielskiego. Jedno z zadań polegało na skażeniu ujęcia wody pitnej przez grupy dywersyjne. Ćwiczenie polegało na ochronie głównych punktów wody pitnej oraz zapewnienie ludności alternatywnych źródeł zaopatrzenia w wodę pitną. W ćwiczeniach uczestniczył Referat Zarządzania Kryzysowego i Ochrony Przeciwpożarowej, Wydział Organizacyjny UMiG, Komunalne Przedsiębiorstwo Wodociągów i Kanalizacji w Nakle nad Notecią oraz Straż Miejska.

Pracownicy Referatu Zarządzania Kryzysowego i Ochrony Przeciwpożarowej podczas ćwiczeń pod kryptonimem „Wisła-24”.

W dniu 8 listopada 2024 r. w Nakle nad Notecią przy ul. Kilińskiego 2 doszło do pożaru mieszkania. Na miejsce zdarzenia udali się pracownicy Gminnego Centrum Zarządzania Kryzysowego w Nakle nad Notecią oraz pracownik Miejsko Gminnego Ośrodka Pomocy Społecznej w celu udzielenia pomocy osobie, która ucierpiała podczas pożaru.

Pożar budynku mieszkalnego przy ul. Jana Kilińskiego 2, w Nakle nad Notecią.

Pożar budynku mieszkalnego przy ul. Jana Kilińskiego 2, w Nakle nad Notecią.

Opracował: KIEROWNIK REFERATU
mgr inż. Krystian Płatek